

2. Ar Direktyvos 2008/115 15 straipsnio 1 ir 6 dalis esant tokiai kaip pagrindinėje byloje situacijai reikia aiškinti taip, kad nacionalinėje teisėje numatytas savarankiškas sulaikymo pratęsimo pagrindas, jog „suinteresuotasis asmuo <...> neturi asmens tapatybės dokumentų“, Sąjungos teisės požiūriu priimtinas kaip apimantis abu direktyvos 15 straipsnio 6 dalyje nurodytus atvejus, kai pagal valstybės narės teisę remiantis minėta aplinkybe galima daryti pagrįstą prielaidą, kad suinteresuotasis asmuo mėgins išvengti sprendimo išsiųsti įvykdymo, o tai yra pasislėpimo pavojus, kaip jis suprantamas pagal šios valstybės narės teisę?
3. Ar Direktyvos 2008/115 15 straipsnio 1 dalies a ir b punktus ir 6 dalį, siejamas su jos 2 ir 13 konstatuojamosiomis dalimis, kuriose numatyta paisyti pagrindinių teisių ir gerbti trečiųjų šalių piliečių orumą bei taikyti proporcingumo principą, esant tokiai kaip pagrindinėje byloje situacijai reikia aiškinti taip, kad pagal šias nuostatas galima daryti išvadą dėl pasislėpimo pavojaus remiantis aplinkybėmis, kad suinteresuotasis asmuo neturi asmens tapatybės dokumentų, neteisėtai kirto valstybės sieną ir teigia nenorintis grįžti į kilmės šalį, nors prieš tai užpildė savanoriško grįžimo į savo šalį deklaraciją ir pateikė teisingus duomenis apie savo tapatybę, jei pagal direktyvą šios aplinkybės patenka į sąvoką „pasislėpimo pavojus“ (asmens, kuriam skirtas sprendimas grąžinti), o pagal nacionalinę teisę ši sąvoka apibrėžiama kaip faktinėmis aplinkybėmis paremta pagrįsta prielaida, kad suinteresuotasis asmuo mėgins išvengti sprendimo išsiųsti įvykdymo?
4. Ar Direktyvos 2008/115 15 straipsnio 1 dalies a ir b punktus, 4 ir 6 dalis, siejamas su jos 2 ir 13 konstatuojamosiomis dalimis, kuriose numatyta paisyti pagrindinių teisių ir gerbti trečiųjų šalių piliečių orumą bei taikyti proporcingumo principą, esant tokiai kaip pagrindinėje byloje situacijai reikia aiškinti taip, kad:
 - a) trečiosios šalies pilietis nerodo noro bendradarbiauti rengiantis įvykdyti sprendimą grąžinti jį į kilmės šalį, jei jis tos šalies ambasados darbuotojui žodžiu tvirtina nenorintis grįžti į kilmės šalį, nors prieš tai užpildė savanoriško grįžimo į savo šalį deklaraciją ir pateikė teisingus duomenis apie savo tapatybę, ir kad vėluojama gauti dokumentus iš trečiosios šalies ir yra pakankama tikimybė įvykdyti sprendimą grąžinti, jei tokiomis aplinkybėmis tos šalies ambasada neišduoda dokumento, reikalingo suinteresuotojo asmens kelionei į jo kilmės šalį, nors patvirtino suinteresuotojo asmens tapatybę?
 - b) tuo atveju, kai, nesant pakankamos tikimybės įvykdyti sprendimą išsiųsti, trečiosios šalies pilietis, kuris neturi asmens tapatybės dokumentų, neteisėtai kirto valstybės sieną ir teigia nenorintis grįžti į kilmės šalį, paleidžiamas, darytina išvada, kad valstybė narė privalo išduoti laikiną dokumentą dėl suinteresuotojo asmens statuso, jei tokiomis aplinkybėmis jo kilmės šalies ambasada neišduoda dokumento, reikalingo suinteresuotojo asmens kelionei į kilmės šalį, nors patvirtino suinteresuotojo asmens tapatybę?

(¹) OL L 348, p. 98.

2014 m. balandžio 4 d. *Administrativen sad – Varna* (Bulgarija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje „*Koela-N*“ EOOD/Direktor na Direksia „*Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika*“ *Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite*

(Byla C-159/14)

(2014/C 175/36)

Proceso kalba: bulgarų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Administrativen sad – Varna

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: „Koela-N“ EOOD

Atsakovė: Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika“ Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

Prejudiciniai klausimai

1. Ar 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos⁽¹⁾ 14 straipsnio 1 dalis aiškintina taip, kad teisė kaip savininkui disponuoti materialiu daiktu apima ir teisę pervežėjui nurodyti pristatyti prekę trečiajam asmeniui, kuris skiriasi nuo sąskaitoje faktūroje nurodyto asmens, ir tai reiškia, kad pats faktas, jog tas trečiasis asmuo prekę gavo, įrodo, jog anksčiau buvo atliktas prekių tiekimas?
2. Ar 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvos 2006/112 <...> 14 straipsnio 1 dalis aiškintina taip, kad tai, jog tiesioginis prekės tiekėjas jos nevaldo, reiškia, kad nėra tenkinamos šioje direktyvoje nustatytos tiekimo sąlygos, neatsižvelgiant į tai, kad pirkėjas prekę gavo?
3. Ar tai, kad ankstesni tiekimo grandinės tiekėjai nebendradarbiavo su mokesčių institucijoms ir prekės nebuvo perkrautos, yra objektyvi aplinkybė, kuria remiantis galima daryti išvadą, kad apmokestinamasis asmuo žinojo ar turėjo žinoti, kad sandoris, kuriuo remiamasi grindžiant teisę į atskaitą, susijęs su sukčiavimu?

⁽¹⁾ OL L 347, p. 1.

2014 m. balandžio 4 d. Varas Cíveis de Lisboa (5^a Vara Cível) (Portugalija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje João Filipe Ferreira da Silva e Brito ir kt./Portugalijos valstybė

(Byla C-160/14)

(2014/C 175/37)

Proceso kalba: portugalų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Varas Cíveis de Lisboa

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovai: João Filipe Ferreira da Silva e Brito ir kt.

Atsakovė: Portugalijos valstybė

Prejudiciniai klausimai

1. Ar 2001 m. kovo 12 d. Tarybos direktyva 2001/23/EB dėl valstybių narių įstatymų, skirtų darbuotojų teisių apsaugai įmonių, verslo arba įmonių ar verslo dalių perdavimo atveju, suderinimo⁽¹⁾, konkrečiai jos 1 straipsnio 1 dalis turi būti aiškinama taip, kad sąvoka „verslo perleidimas“ taikoma tuo atveju, kai užsakomųjų skrydžių rinkoje veikianti įmonė yra likviduojama jos didžiausio akcininko sprendimu, kuris yra aviacijos sektoriuje veikianti įmonė, o likvidavimo etape patronuojančioji bendrovė:
 - i) pakeičia likviduotą bendrovę orlaivių nuomos sutartyse ir galiojančiose užsakomųjų skrydžių sutartyse su turizmo operatoriais,
 - ii) vykdo veiklą, kurią anksčiau vykdė likviduota bendrovė,